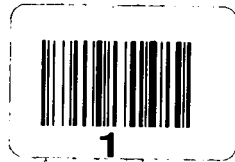

רשומות

קובץ התקנות

7 במאי 1959

906

כ"ט בניסן תשי"ט

עמוד	
1338	תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (תמולים לשכולים), תשי"ט—1959
1338	תקנות המכס (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959
1339	צו המשקאות המשכרים (קביעת סכום הבלו הנדחה), תשי"ט—1959
1339	צו מס קניה (הטלת מס על מלאי) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1959
1339	צו מס הכולים (עינוגים) (פטור) (מס' 14), תשי"ט—1959
1340	צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה), תשי"ט—1959

מדור לשלטון מקומי

1340	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 12), תשי"ט—1959
1341	חוק עזר למטולה (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959
1344	חוק עזר למנחמיה (הדברת עשבי-בר), תשי"ט—1959
1345	חוק עזר לעתלית (הדברת עשבי-בר), תשי"ט—1959
1346	חוק עזר לקרית-גת (היטל עינוגים), תשי"ט—1959
1349	חוק עזר לקרית-ים (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959
1352	חוק עזר לשדרות (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי"ט—1959
1353	חוק עזר לשדרות (היטל עינוגים), תשי"ט—1959
1355	חוק עזר לשדרות (קביעת לוחית-מספר בבנינים), תשי"ט—1959
1356	חוק עזר לשפיר (רשיונות לאופניים), תשי"ט—1959

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ג—1950

תקנות בדבר תגמולים לשכולים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 10 (גד) ו-1 (ח) ו-37 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ג—1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. שכולים שאין להם אלא ארבעה ילדים העומדים ברשות עצמם, ישולם להם תגמול כאמור בסעיף 10 (גד) לחוק, אם יוכח לקצין התגמולים על פי תעודות מאת רופאים או מוסדות רפואה ציבוריים או ממשלתיים כי לפחות אחד מהשכולים לקה בנכות או חולה במחלה כרונית אשר בקביעות מרתקת אותו למיטה או מזיקה אותו לעזרת הזולת לסיפוק צרכיו האישיים או להשגחה ועזרה רפואית מתמדת.

תגמול לשכולים
לפי סעיף
10 (נד) לחוק

2. שכול שאין לו בן-זוג שכול ואין לו אלא ארבעה ילדים העומדים ברשות עצמם, ישולם לו תגמול כאמור בסעיף 10 (ח) לחוק, אם יוכח לקצין התגמולים על פי תעודות מאת רופאים או מוסדות רפואה ציבוריים או ממשלתיים כי השכול לקה בנכות או חולה במחלה כרונית המזיקה אותו בקביעות לעזרת הזולת לסיפוק צרכיו האישיים או להשגחה ועזרה רפואית מתמדת.

תגמול לשכול
לפי סעיף
10 (ח) לחוק

3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ח באב תשי"ח (14 באוגוסט 1958).

תחילה

4. תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים לשכולים), תשי"ג—1953, בטלות מיום כ"ח באב תשי"ח (14 באוגוסט 1958).

ביטול

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים לשכולים), תשי"ט—1959”.

השם

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

ו' באדר ב' תשי"ט (16 במרס 1959)
(חמ 73005)

¹ ס"ח 52, תשי"י, עמ' 102; ס"ח 201, תשי"ח, עמ' 172.
² ס"ח 379, תשי"ג, עמ' 1301.

פקודת המכס

תקנות המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 232 לפקודת המכס¹, וסעיף 2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 17 לתקנות המכס³, בתקנת משנה (1), בפסקה (גג), במקום „1000” יבוא „500”.

תיקון תקנה 17

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"א בטבת תשי"ט (1 בינואר 1959).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (תיקון מס' 3), תשי"ט—1959”.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ז' בניסן תשי"ט (15 באפריל 1959)
(חמ 72800)

¹ דיני מדינת ישראל 3, תשי"ו, עמ' 30.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1078; ס"ח 850, תשי"ט, עמ' 501.

פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)

צו בדבר קביעת סכום הבלו הנדחה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8א לפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)¹, אני מצווה לאמור:

1. סכום הבלו שהמנהל רשאי לדחות על פי סעיף 8א לפקודה לא יעלה על — 500,000. לירות לגבי יצרן יחיד.
2. לצו זה ייקרא „צו המשקאות המשכרים (קביעת סכום הבלו הנדחה) תשי״ט—1959“.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

כ' בניסן תשי״ט (28 באפריל 1959)
(חמ 72628)

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק ע״א, עמ' 774; ס״ח 271, תשי״ט, עמ' 51.

חוק מס קניה, תשי״ב—1952

צו בדבר הטלת מס על מלאי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק מס קניה, תשי״ב — 1952, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו מס קניה (הטלת מס על מלאי) תשי״ט — 1959², בפסקה (7), במקום „606“ יבוא „627“.
2. לצו זה ייקרא „צו מס קניה (הטלת מס על מלאי) (תיקון מס' 2), תשי״ט — 1959“.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

י״א בניסן תשי״ט (19 באפריל 1959)
(חמ 72335)

¹ ס״ח 110, תשי״ב, עמ' 844; ס״ח 243, תשי״ה, עמ' 60.
² ק״ת 875, תשי״ט, עמ' 880; ק״ת 888, תשי״ט, עמ' 1032.

פקודת מס הבולים

צו בדבר פטור עינוגים מסויימים ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (א) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1. כרטיסי כניסה לתערוכת המרד הנערכת על ידי מכון ז'בוטינסקי בישראל פטורים ממס.
2. תחולתו של צו זה היא מיום ו' באדר ב' תשי״ט (16 במרס 1959) ועד יום כ״ה בסיון תשי״ט (1 ביולי 1959).
3. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 14), תשי״ט—1959“.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ז' בניסן תשי״ט (15 באפריל 1959)
(חמ 72302)

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק קע״ג, עמ' 1302; ס״ח 235, תשי״ו, עמ' 187.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

צו בדבר שינוי שיעור מענק הלידה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 (ב) לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. מענק הלידה הנקוב בסעיף 30 (א) לחוק יוגדל ל-90 לירות, אם נולד ילד אחד, ובתוספת 30 לירות לכל ילד נוסף שנולד חי באותה לידה.

מענק לידה

2. הוראות צו זה יחולו על לידות שאירעו לאחר יום כ"א באדר ב' תשי"ט (31 במרס 1959).

תחולה

3. צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה), תשי"ח—1958, בטל מיום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

ביטול

4. לצו זה ייקרא "צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה), תשי"ט—1959".

השם

מרדכי נמיר
שר העבודה

א' בניסן תשי"ט (9 באפריל 1959)
(חמ 750304)

¹ ס"ח 187, תשי"ר, עמ' 6.
² ק"ת 700, תשי"ח, עמ' 1282.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

- צו בדבר המועצה המקומית טירת-כרמל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום פרט (לב) יבוא פרט זה:

החלפת פרט
(לב) בתוספת

„(לב) המועצה המקומית טירת-כרמל.

תאריך הקמתה: כ"ה בשבט תשי"א (1 בפברואר 1951).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל).

בפרט זה "מפה" — המפה של אזור טירה הערוכה בקנה מידה של 1:2500 והחתומה ביד שר הפנים ביום ה' בניסן תשי"ט (13 באפריל 1959) ושהעתיקים ממנה נמצאים במשרד הפנים ובמשרד המועצה המקומית טירת-כרמל.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.
⁴ ק"ת 468, תשי"ר, עמ' 1237.

גושים : 10687, 10688, 10690, 10713 עד 10716, 10723, 10726 בשלמותם.
 10686 פרט לחלקות 16 עד 20, 23, 24 ופרט לחלק מחלקה 27 (דרך) הגובל
 בחלקות 17 עד 20, 24.
 אותו חלק של גוש 10712 הנמצא מזרחה מהדרך כמסומן במפה וכולל
 את הדרך.
 10717 פרט לחלקה 61 (כביש ראשי).
 10721 פרט לחלקה 35 (כביש ראשי).
 10722 פרט לחלקה שהיא כביש ראשי.
 10725 פרט לחלקות 1 עד 20, 66, 68, 69.
 חלקות : 1 עד 13, 16 עד 22, חלק מחלקה 68 (דרך) הגובל בחלקות 1, 9, 18, 19,
 22 בגוש 10689.
 62 עד 66 בגוש 10728.

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 12), תשי"ט—1959".
 השם

ה' בניסן תשי"ט (13 באפריל 1959) (המ' 8011)
 ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למטולה בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה
 המקומית מטולה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 "המועצה" — המועצה המקומית מטולה;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;
 "פרסום" — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או
 הפצה או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או
 כיוצא באלה;
 "מודעה" — הודעה שפורסמה;
 "שלט" — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע או כל
 צירוף של אלה;
 "הצגה" — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;
 "לוח מודעות" — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום
 אחר שייוחד המועצה למטרה זו;
 2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או
 להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון
 ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני
 שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח, והאותיות העבריות גדולות
 מהאותיות הלועזיות.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

- (ב) ראש המועצה רשאי —
- (1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים כאלה;
- (2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.
- (ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עור זה או כל דין אחר.
- (ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.
- (ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.
- (ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.
- (ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
- (ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.
- (ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.
- (ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.
- (ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

תחולה

4. הוראות חוק עור זה אינן חלות על —
- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, בתי המשפט או המועצה;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

שמירת מודעות

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

דרכי פרסום
אסורות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
- (ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל לכלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.

מסירת פרטים

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.
- (ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

כפכויות
ראש המועצה

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

- (ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

- (ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

פרסום על
לוח מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח מודעות.
- (ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח מודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

² חוקי א"י, כרך כ', פרק קט"ו, עמ' 1101.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה, נמשכת דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. חוק עזר למטולה (מודעות ושלטים), תשי"א—1951³ — בטל.
12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למטולה (מודעות ושלטים)”, תשי"ט—1959.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שנייה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

שיעור האנרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה —
לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים משטח הבד
0.004
2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה —
לכל שבוע או חלק מהשבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים
0.030
3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —
מודעה גדולה 1.750
מודעה בינונית 0.750
מודעה קטנה 0.450
מודעה זעירה 0.250
4. שלט — לכל מטר אורך או — אם הרוחב ארוך יותר —
לכל מטר רוחב או חלק ממטר — לשנה
1.000

ברוך בז

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מטולה

ח' באדר א' תשי"ט (16 בפברואר 1959)
(חמ 89025)

ישראל בריהודה

שר הפנים

³ ק"ת 194, תשי"א, עמ' 1440.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למנחמיה בדבר הדברת עשבי-בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„בעל נכסים” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„המועצה” — המועצה המקומית מנחמיה;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
„נכסים” — בנין וקרקע שבתחום המועצה, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„עשבי-בר” — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד לשיפור הנוף או למטרה מועילה אחרת כולל קוצים, ברקנים, דרדרים וכיוצא בהם.
2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי-בר הנמצאים בנכסיו.
3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר עשבי-בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.
(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3, או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי-הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
5. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העיתונים הנפוצים בתחום המועצה.

חובה להדביר עשבי בר

הוראות להדברת עשבי בר

הדברה על ידי המועצה

כפפות ראש המועצה

מסירת הודעות

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנהמיה (הדברת עשבי־בר), תשי״ט—1959”.

השם

נִתְאֶשֶׁר.
כ”ב באדר א’ תשי״ט (2 במרס 1959)
רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַמְקוֹמִית מִנְחֵמְיָה
(חמ 78501)

יִשְׂרָאֵל בְּרִי הוֹדָה
שֶׁר הַפְּנִים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעתלית בדבר הדברת עשבי־בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית עתלית חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו או בין כסוכן, כנאמן או כבא־כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„המועצה” — המועצה המקומית עתלית;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„נכסים” — בנין וקרקע שבתחום המועצה, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„עשבי־בר” — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד לשיפור הנוף או למטרה מועילה אחרת כולל קוצים, ברקנים, דרדרים וכיוצא בהם.

2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי־בר הנמצאים בנכסיו.

חובה להדביר
עשבי בר

הוראות להדברת
עשבי בר

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר עשבי־בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3, או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי-הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

5. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעתלית (הדברת עשבי-בר), תשי״ט—1959”.

נתאשר.

מ נ ס פ ד ו ה

י״ד באדר ב׳ תשי״ט (22 במרס 1959)

(חפ 70501)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-גת בדבר היטל עינוגים

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹. מתקינה המועצה המקומית קרית-גת חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-גת ;

„עינוג” — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935² ;

„בית עינוג” — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג ;

„כרטיס” — כרטיס כניסה לבית עינוג ;

„בול” — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל ;

„היטל” — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה ;

¹ ע״ר 1011, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 110.
² ע״ר 1035, חוס׳ 1 מס׳ 400, עמ׳ 40.

„מנהל” — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי דין, לרבות אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

„מפקח” — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה;

„מבקר” — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3(א). המבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל כרטיס ישמור את הכרטיס עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חנינם או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3(א).

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו-5(ג) יקויימו.

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם, כן ישלמו תמורת בול שאינו משומש ואינו מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה אם מבקש התשלום הוכיח, להנחת דעתם, שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדיון.

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמתרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה, לישראל המראים לקופאי את פנקס המגויס.

(ד) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לנכי מחלמת הקוממיות, המראים לקופאי כרטיס נכה כאמור בתקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי"ד—

1954³.

³ ק"ח 430, תשי"ד, עמ' 500.

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג, ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה; וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-גת (היטל עינוגים)”, תשי”ט—1959.

ענשים

השם

תוספת

(סעיף 2)

1. לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו בפרוטות
5	עד 75
10	עד 140
20	עד 190
30	עד 240
75	עד 300
100	עד 400
150	עד 800
20% ממחיר הכרטיס.	801 ומעלה

2. לכל עינוג אחר —

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו בפרוטות
פרוטות 90	עד 273
פרוטות 125	עד 313
פרוטות 200	עד 373
70% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-50% פרוטות יהיו פטורות מהיטל;	עד 549
70% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-75% פרוטות יהיו פטורות מהיטל.	550 ומעלה

ג ד ע ו ן נ א ו ר

ראש המועצה המקומית קרית-גת

נתאשר.

כ”ז בטבת תשי”ט (7 בינואר 1959)

(רש 85303)

י ש ר א ל ב ר י י ה ו ד ה

שר הסנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לקרית-ים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית קרית-ים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

- „המועצה” — המועצה המקומית קרית-ים;
- „עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;
- „עוסק” — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;
- „מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;
- „ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
- „שנה” — שנת כספים.

הסלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ה-1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
- (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
- (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
- (ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים, האחד ב-1 באפריל והשני ב-1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
- (ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-1 באפריל, אולם לפני ה-1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב-1 באוקטובר או תוך ארבעה חודשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.
- (ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —
- (1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;
 - (2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור, כל קבלה שבידו על תשלום המס.
- (ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;
 (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),
 דינו — קנס 20 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף 2 לירות בעד כל יום
 שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי
 הרשעתו בדין.

פטור 6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה 7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

הוראות מעבר 8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1959/60, ושיעור זה ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

ביטול 9. חוק עזר לקרית-ים (מס עסקים מקומי), תשי"ב—1951³ — בטל.

הסם 10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-ים (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959".

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	גנון או גן ילדים פרטי שיש בו —		אוטובוסים, שירותים עירוניים — למעלה מ'2
10	עד 10 ילדים	900	תחנות
10	לכל 10 ילדים נוספים או חלק מהם	36	אופטיקאי
	הובלת משאות —		אסליו לבשר שמספר לקוחותיו —
18	בסנדר או במכונית עד 1.5 טון — לכל מכונית	20	עד 200
36	במכונית למעלה מ'1.5 טון — לכל מכונית		לכל 100 לקוחות נוספים או חלק מהם —
12	בעגלה עם סוס או פרד	10	תוספת של
6	בעגלה עם חמור		אסליו לבשר ועופות שמספר לקוחותיו —
12	זג וכן עושה מסגרות לתמונות	30	עד 200
6	חדרים מרוהטים — לכל חדר להשכרה		לכל 100 לקוחות נוספים או חלק מהם —
100	חוף רחצה	12	תוספת של
	חייט, תופרת, עושה חגורות או חזיות, מחוכים		בית חרושת ממונע —
12	או כובעים	120	עד 6 כ"ס
12	חלוקת חלב או לחם — מכירה	10	לכל כ"ס נוסף
12	חלוקת נפט או קרח — מכירה	90	בית חרושת ליצור סודה או גזון
48	חנות או מחסן למכירת רהיטים	300	בית חרושת לקרח
6	חנות או מקום עסק למכירת פרחים או שתילים		בית מלון או פנסיון שיש בו —
12	חנות בגדים משומשים	60	עד 6 מיטות
36	חנות בושם, קוסמטיקה ודברי מזכרת	10	למעלה מ'6 מיטות — לכל מיטה נוספת
48	חנות חשמל, רדיו או תיקון	60	בית מרקחת
	חנות ירקות או פירות שמספר לקוחותיה —		בית קפה, מסעדה או מזנון —
20	עד 200	36	בדרגות 1 או 2
	למעלה מ'200 — לכל 100 לקוחות נוספים	60	בדרגות 3 או 4 או 5
10	או חלק מהם	500	בית קידור
12	חנות ירקות בצריף	150	בנק או סניף בנק

³ ק"ת 217, תשי"ב, עמ' 108; ק"ת 376, תשי"ג, עמ' 1218.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	מסגריה המעסיקה —	36	חנוות כלבו או הלבשה
24	עובד אחד	72	חנוות כלי בית או חמרי בנין
6	למעלה מעובד אחד — לכל עובד נוסף		חנוות למכירת אופניים או חלקיהם או תיקון אופניים
12	מספרה לגברים	36	חנוות למכירת דגים או תוצרת דגים
60	מספרה לגברות	36	חנוות למכירת דגים ועופות
72	מספרה לגברים ולגברות	48	חנוות למכירת משקאות משכרים —
12	מעגליה		בקמעונות
100	מפעל מים	30	בסיטונות
24	מקום קבלת כביסה	100	חנוות למכירת נעלים
12	מרפדיה — לכל עובד	40	חנוות למכירת סחורות טכסטיל
48	מתווך או סוכן	40	חנוות למכירת ספרים, עתונים או צרכי כתיבה
36	נגריה לרהיטים או בנין	18	חנוות מכולת שמספר לקוחותיה —
12	המעסיקה למעלה מעובד אחד — לכל עובד		עד 100
9	נגריה לתיקונים		101 עד 200
	סוכן חברת ביטוח —		201 עד 300
36	כלי משרד		301 עד 400
48	עם משרד		401 עד 500
180	סיטונאי לצרכי מזון		501 עד 600
120	סיטונאי לירקות		לכל 100 לקוחות נוספים
90	סיטונאי למשקאות או סיגריות		חנוות מספוא
3	סנדלריה		חשמל או אספקה
24	סנדלריה מיכנית		טכנאי שיניים — מקום קבלת חולים
3	ספריה		כורך ספרים
3	פחח		כריית חול או זיפיף או מכירה
12	ציור שלטים, סיוד או צביעה		לול שיש בו למעלה מ-25 עופות — לכל עוף 0,050
24	צילום וצרכי צילום		מאפייה ביתית לסופגניות או עוגות
120	קבלן לביצוע עבודות שונות		מאפיית לחם
200	קולנוע		מאפייה ממוכנת לעוגות המעסיקה —
	קיוסק למכירת סיגריות, משקאות קלים, מתיקות		עובד אחד
18	או עתונים		למעלה מעובד אחד — לכל עובד נוסף
36	קיוסק למכירת משקאות משכרים		מאפיית פיתות
12	רוכל נח		מהנדס, אדריכל או משרד טכני
6	רוכל נע		מונית שירות — לכל מונית
36	רופא פרטי		מכבסה אוטומטית
48	רופא-שיניים — מקום קבלת חולים		מכון ליופי המעסיק —
24	שען או צורף		עובד אחד
12	שרברב		לכל עובד נוסף
12	תופר שמיכות צמר או נוצות		

ה ע ר ה : בתוספת זו "דרגה" — דרגה כפי שתיקבע על ידי המועצה.

בנימין פרידמן

ראש המועצה המקומית קרית-ים

נתאשר.

י"ב באדר ב' תשי"ט (22 במרס 1959)
(חמ 85241)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשדרות בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 „המועצה” — המועצה המקומית שדרות;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לענין חוק עזר זה;
 „בית עינוג” — מקום המשמש לצרכי עינוג;
 „עינוג” — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה;
 „מקום ציבורי” — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים איש למטרה ציבורית, למעט בית מגורים;
 „בעל” — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו;
 „פסולת” — אפר ובדלי סיגריות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה;
 „מפקח” — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק עזר זה.

2. לא יעשן אדם בבית עינוג כשמתקיים בו עינוג לרבים.

איסור עישון

3. לא ימכור אדם ולא יפצח במקום ציבורי גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

איסור מכירת גרעינים או פיצוחם

4. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.

איסור לכלוך וזריקת פסולת

5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מדעות מוארות, לענין חוק עזר זה, שאת תכנון, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

מודעות

6. בעל מקום ציבורי או סדרן העובד בו או מפקח יתרה בכל אדם הנמצא באותו מקום ועובר על הוראות הסעיפים 2, 3 או 4.

חובת התראה

7. (א) המפקח רשאי בכל עת להיכנס, ללא תשלום, לכל מקום ציבורי ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

רשות כניסה

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

ענשים

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשדרות (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי״ט—1959”.

השם

יצחק זכאי

נחאשר.

ראש המועצה המקומית שדרות

ל' בשבט תשי״ט (8 בפברואר 1959)

(חמ 85680)

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע״ר 1041, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשדרות בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק-עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית שדרות ;

„עינוג“ — כמשמעותו של ששוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935² ;

„בית עינוג“ — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג ;

„כרטיס“ — כרטיס כניסה לבית עינוג ;

„בול“ — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל ;

„היטל“ — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה ;

„מנהל“ — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי דין, לרבות אדם

המנהל בית עינוג או מפקח עליו ;

„מפקח“ — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה ;

„מבקר“ — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

היטל ושיעורו

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

כרטיסים

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

כניסה
לבית עינוג

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). המבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל כרטיס ישמור את הכרטיס עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינם או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).

חובות המנהל

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו- (ג) יקוימו.

בגלים

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם, כן ישלמו תמורת בול שאינו משומש ואינו מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה אם מבקש התשלום הוכיח, להנחת דעתם, שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדין.

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

פטור והנחות

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה :

(1) תחרות אספורט ;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה ;

(3) עינוג שהוא, לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.
(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.

סמכויות המפקח

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג, ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה; וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.
10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשדרות (היטל עינוגים)”, תשי”ט—1959.

השם

תוספת

(סעיף 2)

1. לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו בפרוטות
5	עד 75
10	עד 76
20	עד 141
30	עד 190
75	עד 240
100	עד 241
150	עד 301
20% ממחיר הכרטיס.	עד 401
	801 ומעלה

2. לכל עינוג אחר:

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו בפרוטות
90 פרוטות	עד 273
125 פרוטות	עד 274
200 פרוטות	עד 314
70% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-50 פרוטות יהיו פטורות מהיטל;	עד 374
70% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-75 פרוטות יהיו פטורות מהיטל.	550 ומעלה

י צ ח ק ז כ א י

נתאשר.

ראש המועצה המקומית שדרות

י”ד בשבט תשי”ט (23 בינואר 1959)

(חם 85081)

י ש ר א ל ב ר י י ה ו ד ה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשדרות בדבר קביעת לוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית שדרות;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„בנין“ — כל בנין או מבנה בתחום המועצה;

„בעל בנין“ — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה משלוש שנים.

קביעת
לוחיות מספר

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין, לקבוע על גבי הבנין לוחית-מספר, או להחליף לוחית מספר מקולקלת או מטושטשת הקבועה עליו, ובעל הבנין חייב למלא אחרי הדרישה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה.

(ב) ראש המועצה יקבע את צורת לוחיות המספר והן יתוקנו בהתאם להוראותיו.

(ג) מסירת ההודעה תהא כדין אם נמסרה לידי בעל הבנין, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים לידי אחד מבני משפחתו או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק באותו מקום, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל בעל הבנין לפי מענו במקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים, או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על גבי הבנין הנידון בהודעה.

איסור

3. לא יקבע אדם לוחית מספר על גבי בנין, לא יסירנה ולא יחליפנה, אלא ברשות בכתב מאת ראש המועצה.

סמכויות
ראש המועצה

4. לא מילא בעל הבנין אחרי הדרישה או אחרי ההוראות שניתנו לו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) לסעיף 2, או עבר על הוראות סעיף 3, רשאי ראש המועצה לקבוע על גבי בנינו של אותו בעל בנין את לוחית המספר, להסירה או להחליפה, ולגבות מבעל הבנין כל הוצאה בקשר לעבודות אלה.

ענשים

5. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), (ב) ו-3, דינו — קנס 50 לירות.

חשם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשדרות (קביעת לוחיות מספר בבנינים)“, תשי״ט—1959².

יצחק זכאי

ראש המועצה המקומית שדרות

נתאשר.

כ״ו באדר ב׳ תשי״ט (5 באפריל 1959)
(חמ 85683)

ישראל ברייהודה
שר הפנים

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשפיר בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית שפיר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „אופניים” — אופניים או תלת-אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;
 - „המועצה” — המועצה האזורית שפיר;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 - „תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;
 - „בוחן” — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי הרשות המקומית האחרת.

(ב) העובר על סעיף קטן (א), דינו — קנס 5 לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניים יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתתו.
- (ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של 2 לירות, ואם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, והוא יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.
- (ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 500 פרוטה.

5. חוק עזר לשפיר (רשיונות לאופניים), תשט"ז—1956³ — בטל.

ביטול

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשפיר (רשיונות לאופניים), תשי"ט—1959”.

השם

נתאשר.

משה מושקוביץ

ראש המועצה האזורית שפיר

א' באדר ב' תשי"ט (11 במרס 1959)
(חמ 85032)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.

³ ק"ח 578, חמס"ו, עמ' 400.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).